

На прошлой неделе завершились четырехдневные публичные слушания в Международном суде ООН по иску Украины против Российской Федерации. Стране-агрессору инкриминируется финансирование терроризма и дискриминация по национальному признаку в аннексированном Крыму. Уже в апреле-мае возможно вынесение решения Суда о введении временных мер в отношении РФ. Однако даже сдержанный оптимизм преждевременен: Гаага еще окончательно не решила, подпадает ли это дело под юрисдикцию Международного суда. А если за него все же возьмутся, вынесение вердикта по существу затянется на годы.

НАШИ ТРЕБОВАНИЯ

В исковом заявлении Украина просит Суд признать, что РФ обеспечивала финансирование терроризма,

включая поставки оружия для незаконных вооруженных формирований, в том числе «ДНР», «ЛНР», «Харьковских партизан» и связанных с ними групп и лиц.

Также в иске приводится перечень конкретных преступлений, ответственность за которые Украина просит официально возложить на российское государство и которые подпадают под классификацию террористических актов. Сюда вошли сбитый Boeing-777 (рейс МН17 «Малайзийских авиалиний»), обстрел мирных жителей, в том числе в Волновахе, Мариуполе и Краматорске, смертоносный взрыв во время мирного шествия в Харькове.

Украина требует обязать Россию немедленно и безоговорочно прекратить поддержку террористов и отказаться от этого в дальнейшем, вывезти все оружие с территории нашей страны, а также обеспечить надлежащий пограничный контроль, дабы не допустить осуществления и поощрения новых террористических актов.

Кандидат юридических наук, доцент кафедры международного права Института международных отношений КНУ им. Т. Шевченко Антон Кориневич считает безусловным позитивом, что лишь некоторые события на Донбассе Украина квалифицирует в своем исковом заявлении как терроризм.

«Это дает понимание суду, что Украина разделяет вооруженный конфликт, который не без помощи России длится уже три года на территории нашей страны, и отдельные террористические атаки», — рассказал он «ВВ».

Вторая часть иска посвящена нарушениям со стороны России Конвенции о ликвидации всех форм расовой дискриминации. Украина указала, что РФ регулярно преследует крымских татар и их лидеров на аннексированном полуострове, запретила деятельность Меджлиса, препятствует деятельности украинских общин, обучению на национальных языках и даже свободе собраний.

РОССИЙСКАЯ «ОТВЕТКА»

Сложно судить, что слышали стены Дворца мира в Гааге до публичных слушаний по иску Украины против РФ, однако если бы они умели говорить, то, безусловно, походатайствовали бы о присуждении главного приза за ложь российской стороне. К тому, что Москва отрицает все обвинения в свой адрес, все давно привыкли. Но тут, в зале Суда, прозвучала старая песня на новый лад о появлении оружия у сепаратистов. Если в ходе аннексии Крыма «зеленые человечки» приобретали оружие в военторге, то на Донбассе, как оказалось, «ополченцы» его находят в шахтах.

«Такой прокол можно было бы объяснить в случае использования только стрелкового оружия. Но как быть с «Точками У», «Ураганами», «Смерчами», «Градами»? Да и танки в шахту не загонишь», — рассказал Антон Кориневич.

(Окончание на стр. 6)

ВСЕУКРАИНСЬКА ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСЬКА ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

**Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.**

Еще 1 июня 2014 года истек семилетний срок полномочий двенадцати членов Центральной избирательной комиссии (всего их пятнадцать). Совсем недавно еще у одного представителя ЦИК закончился иммунитет. Но власть не спешит проводить ротацию. Может быть, Банковой это вовсе не нужно?

ОХЕНДОВСКИЙ-ОРДЕНОНОСЕЦ И БОЛЬШИЕ ПОЛИТИЧЕСКИЕ ТОРГИ

Летом прошлого года президент Петр Порошенко сделал представление в парламент на обновление одиннадцати из двенадцати членов Центризбиркома. При этом глава государства не учел предложения сразу нескольких фракций. Согласно букве закона, он должен был выслушать все парламентские политсилы и затем решать сам. Вот только на что надеялся президент? Понятное дело, что депутаты не отдали бы голоса за ручной состав ЦИК. Но, может быть, на то и был расчет?

го V степени! Это государственная награда, которую присваивают гражданам за выдающиеся заслуги перед Украиной в области государственного строительства, укрепления международного авторитета страны, развития экономики, науки, образования, культуры, искусства, здравоохранения, за выдающуюся благотворительную, гуманистическую и общественную деятельность. Интересно, за что же отметили Охендовского? Что он такого выдающегося сделал? Успешно провел президентские и парламентские выборы в 2014 году?

Если обещанного три года ждут, то время подошло. Но что-то подсказывает, что тема ротации ЦИК, как и

А ЦИК И НЫНЕ ТАМ

того, чтобы торговаться со своими политическими оппонентами. Однако торг не удался, посему перезагрузки ЦИК не произошло», — анализирует политолог.

этом вопросе может стоять будущего лично президенту Порошенко. Также на кону стоит судьба нужной коалиции», — говорит политолог.

По словам Постернака, на самом деле есть несколько причин, по которым ЦИК не обновляют.

«Прежде всего между фракциями БПП, «НФ» и внефракционными депутатами нет надежных, «железобетонных» договоренностей. У них также отсутствует четкое понимание, как должен выглядеть состав ЦИК и ее руководство. Хотя мы знаем, что главу коллегиального органа избирают сами члены комиссии на заседании, однако кадровая шахматка заполняется на начальном этапе.

Также вероятно, что вопрос ротации станет хорошим разменным фоном при условии создания новой коалиции. Речь идет о большинстве, которое могут сформировать БПП, «НФ», РПЛ.

В то же время, скорее всего, интерес к новому составу Центризбиркома проявит международное сообщество, в частности США. В Америке прекрасно понимают всю значимость этого, на первый взгляд чисто техни-

Собственно говоря, как и парламент, который должен утвердить кандидатуры.

ВО ИЗБЕЖАНИЕ ДОСРОЧНЫХ ВЫБОРОВ

Кандидат политических наук, политолог Алексей Якубин говорит о том, что Банковой удобно, чтобы ЦИК находилась в полуподвешенном состоянии.

«Это дает власти больше возможностей влиять на Центризбирком. В частности, через открытие дел. Как было, к примеру, с Михаилом Охендовским. Помните, подозрение ему объявили как раз в тот момент, когда проходили выборы в объединенных территориальных общинах.

Есть еще один аспект: нелегитимность ЦИК можно использовать для того, чтобы избежать проведения досрочных парламентских выборов. Мол, комиссия же просроченная! Посему сначала, дескать, нужно принять Избирательный кодекс, потом поменять состав ЦИК и только тогда, возможно, провести выборы», — поясняет политолог.

В то же время Алексей Якубин отмечает, что внутри коалиции есть противоречия по поводу кандидатов в ЦИК.

«Конечно же, хочется поставить своих людей. Но если комиссия будет представлять интересы двух ключевых фракций, ее сочтут ангажированной. И снова встанет вопрос о легитимности. Поэтому власть просто затягивает решение этого вопроса. Но чем больше будет давление общественности, украинских политиков, международных партнеров, тем быстрее пойдет процесс: власти уже некуда будет деваться, и ей придется пойти на диалог. Хотя не исключаю, что все это может тянуться до президентских выборов в 2019 году. Но многое будет зависеть от давления извне», — говорит эксперт.

Яна ДЖУНГАРОВА

ИНТЕРЕСНО, ЗА ЧТО ЖЕ ОХЕНДОВСКОГО В 2015 ГОДУ НАГРАДИЛИ ОРДЕНОМ ЯРОСЛАВА МУДРОГО V СТЕПЕНИ? ЧТО ОН ТАКОГО ВЫДАЮЩЕГОСЯ СДЕЛАЛ? УСПЕШНО ПРОВЕЛ ПРЕЗИДЕНТСКИЕ И ПАРЛАМЕНТСКИЕ ВЫБОРЫ В 2014 ГОДУ?

В то же время непонятно было, почему Порошенко ограничился одиннадцатю кандидатурами. Одного потеряли? Или не успели за два года найти достойного специалиста? Вопросы тогда возникало слишком много. Но ответов общество так и не получило. Представление Порошенко не рассмотрели, а тема ротации ЦИК исчезла из информационного пространства.

Впрочем, в конце ноября прошлого года спикер Андрей Парубий отмечал, что в скором времени парламент может заняться этим важным для страны вопросом.

«Президент готов идти на дискуссию, готов идти на замену того или иного кандидата из имеющегося перечня для того, чтобы Верховная Рада положительно проголосовала», — говорил тогда Парубий.

И опять зависла пауза. Получается, что компромисс не удался? Или торги не состоялись?

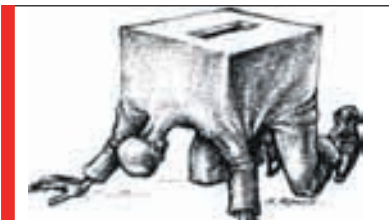
Напомним, во время Революции Достоинства тогда еще народный депутат Петр Порошенко в эфире одного из телеканалов сказал, что для того, чтобы очередные президентские выборы в 2015 году были признаны, необходимо кардинально изменить состав Центральной избирательной комиссии.

«Этот состав должен быть таким, которому бы доверяла вся страна, без этого — только углубление кризиса. Никаких выборов с таким судом и такой ЦИК не будет вообще», — утверждал нардеп Порошенко в 2014 году.

Тем не менее нелегитимная Центральная избирательная комиссия провела уже несколько выборов! А ее главу Михаила Охендовского с уже истекшими полномочиями президент Петр Порошенко наградил в 2015 году орденом Ярослава Мудро-

изменение избирательного законодательства, будет тормозиться изо всех сил. И это не удивительно: политические эксперты в унисон говорят о том, что в этом году досрочные парламентские выборы так и состоятся. А там и до президентских рукой подать. Посему менять ЦИК власти нецелесообразно.

А история с представлением в ВР действительно была представлением.

Ведь когда нужно принимать важные для власти решения, так называемая коалиция и дружественные к ней парламентские группы молниеносно голосуют за. В остальных ситуациях либо играют, либо торгуются.

ПРЕЗИДЕНТСКАЯ ИГРА

Директор Украинского института анализа и менеджмента политики Руслан Бортник говорит о том, что президента вполне устраивает нынешний состав ЦИК.

«Эта комиссия обеспечила проведение выборов президента и парламента в 2014 году, местных выборов в 2015-м. И результаты власти понравились... Разговоры же о ротации членов Центризбиркома возникают периодически под давлением общественности, политиков, которые резонно указывают на то, что срок полномочий членов ЦИК давно истек. Но для главы государства это игра: прошлым летом он предложил новый состав ЦИК для

Между тем, по словам Бортника, на протяжении этого года вопрос все-таки будет решен.

«Мы вступаем в новый политический цикл, и следующие выборы этому составу Центризбиркома уже не дадут провести. В первую очередь наши западные партнеры будут против. Также важно общественное давление», — констатировал эксперт.

БАНКОВОЙ УДОБНО, ЧТОБЫ ЦИК НАХОДИЛАСЬ В ПОЛУПОДВЕШЕННОМ СОСТОЯНИИ. ЭТО ДАЕТ НАМНОГО БОЛЬШЕ ВОЗМОЖНОСТЕЙ ВЛИЯТЬ НА ЦЕНТРИЗБИРКОМ

ОШИБКА МОЖЕТ СТОИТЬ БУДУЩЕГО

Политолог, кандидат исторических наук, руководитель «Центра политической разведки» Олег Постернак отмечает, что от нового состава ЦИК, в случае проведения досрочных парламентских выборов, зависит конфигурация украинской власти. Этим и объясняется длительная пауза, связанная с ротацией членов Центризбиркома.

«Любая ошибка, опрометчивое решение, политическая нестыковка в

ческого, органа. Так что для международных партнеров очень важно будет добиться максимально мультипартийного состава ЦИК, когда интересы всех фракций будут уравновешены», — подчеркивает эксперт.

Также Олег Постернак указывает на то, что состав ЦИК, вероятнее всего, будет изменен в этом году, ведь далее тянуть с назначением неразумно и смешно. И, соответственно, если Порошенко будет это дело тормозить, то выставит себя не в лучшем политическом свете.

ЧТО-ТО ПОДСКАЗЫВАЕТ, ЧТО ТЕМА РОТАЦИИ ЦИК, КАК И ИЗМЕНЕНИЕ ИЗБИРАТЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА, БУДЕТ ТОРМОЗИТЬСЯ ИЗО ВСЕХ СИЛ. И ЭТО НЕ УДИВИТЕЛЬНО: ПОЛИТИЧЕСКИЕ ЭКСПЕРТЫ В УНИСОН ГОВОРЯТ О ТОМ, ЧТО В ЭТОМ ГОДУ ДОСРОЧНЫЕ ПАРЛАМЕНТСКИЕ ВЫБОРЫ ТАКИ СОСТОЯТСЯ. А ТАМ И ДО ПРЕЗИДЕНТСКИХ РУКОЙ ПОДАТЬ. ПОСЕМУ МЕНЯТЬ ЦИК ВЛАСТИ НЕЦЕЛЕСООБРАЗНО

Питання відставки очільниці НБУ Валерії Гонтаревої знову на порядку денному. Зокрема, недавно головна фінансистка недвозначно заявила, що незабаром може поставити свій останній підпис під меморандумом про співпрацю України з МВФ. «ВВ» дізнавалися про причини її відставки, а також про можливих претендентів на посаду голови Центробанку.

**МАВР ЗРОБИВ СВОЮ СПРАВУ,
МАВР МАЄ ПІТИ**

Політолог, директор соціологічної служби «Український барометр» Віктор Небоженко вважає, що президент України Порошенко скерує до Верховної Ради подання на зняття Валерії Гонтаревої з посади очільниці Центробанку з двох причин.

«По-перше, через тиск з боку МВФ, який бажає бачити на посаді очільника НБУ нову людину, бо не хоче працювати з корумпованим чиновником. Треба визнати, стосовно Гонтаревої з усіх боків було багато негативу. Окрім усього, вона посприяла зміцненню в Україні російського фінансового капіталу, створила умови для розвитку російських банків. І захищав головну фінансистку лише президент — ніхто більше її не підтримував.

По-друге, Гонтаревій настав час іти, бо вона виконала свою місію перед Порошенком: зачистила фінансовий банківський простір України від конкурентів фінансових структур президента, внаслідок чого він став найбільшим «власником» банків в Україні. В результаті її діяльності виграла лише одна людина — Порошенко, чия фінансова імперія є наразі найпотужнішою», — говорить Віктор Небоженко.

Політолог підкреслює, що нині перед главою держави стоїть непросте завдання: ким замінити Гонтареву, щоб не розкрилися ко-

«ЧАС Ч» ДЛЯ ГОЛОВИ НАЦБАНКУ

Порошенко може розраховувати, що колишній президент Ющенко переконає МВФ відновити кредитування України. Адже, окрім власної вигоди, президентові важливо отримувати позики МВФ. Він не може призначити на цю посаду якогось вінницького банкіра, бо це викличе невдоволення Фонду, який хоче працювати із солідним представником Нацбанку. Порошенкові може здаватися, що Ющенко буде саме такою людиною», — вважає Віктор Небоженко.

**ЗА ГОНТАРЕВОЮ
ПРИЙДУТЬ ІЗ ПУ?**

Політолог, директор Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов припускає: бажання Валерії Гонтаревої залишити посаду голови Нацбанку пов'язане з тим, що найближчим часом Генпрокуратура може повідомити її про підозру.

«Так, наприкінці лютого помічник генпрокурора Владислав Куценко заявив про причетність глави НБУ до махінацій на суму близько 315 млрд гривень і поча-

**ЧИННИЙ ГОЛОВА НБУ
ПОСПРИЯЛА
ЗМІЦНЕННЮ В УКРАЇНІ
РОСІЙСЬКОГО
ФІНАНСОВОГО
КАПІТАЛУ, СТВОРИЛА
УМОВИ ДЛЯ РОЗВИТКУ
РОСІЙСЬКИХ БАНКІВ**

тій наступника. З огляду на те, що кандидатуру глави НБУ має схвалити Верховна Рада, це — складний процес. Звісно, це буде людина президента, бо Нацбанк є «бізнесом» очільника держави. Попри те, що наразі жваво обговорюють трьох можливих претендентів на цю посаду — третього президента України Віктора Ющенка, экс-прем'єр-міністра Арсенія Яценюка і голову правління «Приватбанку» Олександра Шлапака, — найімовірніше призначать «темну конячку», — вважає Вадим Карасьов.

позичальників, її конфлікти з власниками фінустанов.

Але задля майбутніх політичних дивідендів було б неправильним залишати посаду такого рівня під кепкування і град протухлих яєць. Тому вона обрала більш сприятливий момент, щоб піти: порівняно із січнем — початком лютого трохи укріпилася гривня. Тобто нині суспільство не так гостро реагує на провали в роботі глави НБУ. Очевидно, питання її відставки вирішиться протягом найближчих двох місяців.

Порошенко розставляє на державні посади людей, яких давно знає особисто і яким довіряє. Так, він призначив менеджера корпорації «Рошен» Дмитра Вовка головою НКРЕКП, проштовхнув кума своєї дружини Юрія Луценка на посаду генпрокурора. Немає жодних сумнівів, що головним фінансистом країни стане близька йому людина.

Правдоподібно, що президент зупиниться на кандидатурі Віктора Ющенка, оскільки в 2004–2005 роках був із ним у довірливих стосунках. Значно меншою є імовірність того, що Порошенко запропонує Яценюка, який нині, з огляду на свої президентські амбіції, є його конкурентом. Якщо вибір все-таки буде зроблений на користь экс-прем'єра, це означатиме, що його хочуть якимось чином підставити на цій посаді», — каже Микола Спіридонов.

Кіра ВІНОГРАДОВА

**ГОНТАРЕВІЙ НАСТАВ ЧАС ІТИ, БО ВОНА ВИКОНАЛА
СВОЮ МІСІЮ ПЕРЕД ПОРОШЕНКОМ: ЗАЧИСТИЛА
ФІНАНСОВИЙ БАНКІВСЬКИЙ ПРОСТІР УКРАЇНИ
ВІД КОНКУРЕНТІВ ФІНАНСОВИХ СТРУКТУР
ПРЕЗИДЕНТА, ВНАСЛІДОК ЧОГО ВІН СТАВ
НАЙБІЛЬШИМ «ВЛАСНИКОМ» БАНКІВ В УКРАЇНІ**

румповані операції, які здійснювалися у Нацбанку?

«Відтак зринає ім'я третього президента України Віктора Ющенка, який у 1993–1999 роках очолював Нацбанк. Він точно не видасть Порошенка і виконуватиме всі його фінансові забаганки.

Кандидатура Ющенка задовольнила б також МВФ. Для представників Фонду важливо, щоб цю посаду обійняла компетентна, обізнана у фінансовій сфері людина, яка б не була причетна до гучних корупційних скандалів.

ток відповідного розслідування у НАБУ.

До речі, позафракційний народний депутат Сергій Тарута в своїй брошурі «Загроза економічній безпеці України» доводить, що Гонтарева була причетна до фінансових операцій Сім'ї Януковича. Певно, вона вирішила піти завчасно, щоб, отримавши повідомлення про підозру, уникнути широкого суспільного резонансу.

Очевидно, Порошенко вирішив задовольнити прохання Гонтаревої про відставку, і нині шукають

**ВІДСТАВКА
Є СПРАВОЮ НАЙБЛИЖЧИХ
ДВОХ МІСЯЦІВ**

Експерт Українського інституту аналізу і менеджменту політики Микола Спіридонов зауважує, що питання відставки Валерії Гонтаревої вирішене в політичних кулуарах.

«Робота чинного голови НБУ була провальною, внаслідок чого на неї тиснули з усіх боків. Згадати хоча б регулярні мітинги вкладників банків і проблемних

ТОЧКА ЗОРУ

«Коли Нацбанк закрити російські банки, причетні до фінансування тероризму?»

Ігор ЛУЦЕНКО,
народний депутат
України, член
комітету з питань
запобігання і
протидії корупції:

«Україна вважає російський «Сбербанк» причетним до фінансування тероризму. Це випливає з позову, котрий українське МЗС скерувало до Міжнародного суду ООН у Гаазі. Згідно з офіційною позицією, через «Сбербанк» здійснювалася підтримка терористів на сході країни. За це Україна вимагає від Росії компенсації.

Навіть більше, у тексті позову міститься словосполучення «російські банки», яке використовується у контексті надання фінансової підтримки терористам, що діють на території України. Тобто не лише через «Сбербанк» ідуть гроші на вбивства українців, а й через інші фінустанови з капіталом РФ.

Водночас Національний банк України протягом останніх двох років всіляко заперечував, що російські банки є джерелом небезпеки. Останнє спростування варто процитувати.

«Нацбанк наголошує, що в кожному банку з російським капіталом ще від 2014 року працює куратор НБУ, який ретельно відстежує усі операції і в разі виявлення неправочинних операцій має усі інструменти для застосування заходів впливу. Наразі таких порушень не виявлено», — запевнили в НБУ 17 лютого 2017 року.

На думку голови нацрегулятора Гонтаревої, слід розрізнити дочірні фінустанови в Україні і їхні материнські структури в Росії: «Я вважаю, що в нас немає російських банків — у нас є українські банки з російським капіталом».

Однак якщо «Внешторгбанк», «Альфабанк» та «Сбербанк» відкрито обслуговують рахунки терористів, чому в Україні вони провадять свою діяльність абсолютно безперешкодно? Та ще й отримують пільговий статус — наприклад, потрапляють до обмеженого кола фінустанов, котрі мають право безпосередньо купувати валюту в Нацбанку.

Врешті-решт, головне питання: чому ми вимагаємо від Міжнародного суду ООН запровадити санкції щодо російських банків, а тим часом наша держава в особі Національного банку підтримує і лобіює комерційні інтереси цих спонсорів тероризму? Чи Нацбанк — це не держава Україна?

Як депутат я неодноразово звертався із письмовими та усними вимогами до НБУ запровадити санкції проти російських банків. Та позиція Гонтаревої залишається незмінною: можна відкликати ліцензії у десятків українських банків, але банки Путіна чіпати — зась».

Україна залишається однією з найбільш бідних країн Європи та світу. І підвищення мінімальної зарплатні до 3200 грн і зростання соцстандартів на 150 грн не збільшили реальних доходів населення. Тому коли прем'єр-міністр Гройсман закликає пишати поліпшенням добробуту українців, тоді як насправді більшість із них ледь зводить кінці з кінцями, пригадується коронна фраза Людовика XIV: «Держава — це я». Мабуть, розповідаючи про покращення, голова уряду не бреше, а має на увазі виключно стан власних статків...

ЗАРПЛАТА, ЯКА Ж ТИ МАЛЕНЬКА!

Про підвищення рівня життя в Україні урядовці воліють згадувати якомога частіше. Ще б пак, довести мінімальну зарплатню до 3200 грн і примудритися залишити майже незмінними пенсії — це великий талант. Головне — наповнити Пенсійний фонд за рахунок комерційного сектору і максимально мінімізувати видатки на цю статтю із держбюджету.

«За нашими підрахунками, 4 млн українських громадян уже отримали вищі зарплати», — рапортував Гройсман на одному з недавніх засідань уряду.

Виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко впевнений, що збільшення

торговельних мереж Олексія Дорошенка, мінімалка мало кому дала багатства.

Експерт розповів, що одночасно з рішенням Кабміну про підвищення мінімальної зарплатної плати до 3200 грн прораховувалося, як цей крок може бути підкріплений споживчим коштом.

«На продукти відводилося близько 1200 грн, 2000 грн мали б витратитися на все інше», — пояснив він «ВВ».

Експерт підкреслив, що, згідно зі статистичними даними за

поліпшуватися. Економіка стрімко котилася униз: за 2014–2015 роки її кумулятивне падіння склало 17%, а впродовж 2016-го вдалося відвоювати лише 2% у бік зростання», — розповів експерт.

Своєю чергою Олексій Дорошенко додав, що підвищення зарплатня не стимулює населення до витрачання грошей на інші товари.

«Споживчий попит трохи може вирости лише в гривні. Так, торік роздрібний товарооборот у національній валюті збільшився на 3%. Проте в доларовому еквіваленті купівельна спроможність як падала, так і падає. Проти зростання на 3% у гривні маємо падіння на 4% у доларі», — констатував експерт.

У правдивості тверджень експертів переконують дані Держстату, згідно з якими протягом лютого реальний рівень доходів населення скоротився на 8,3%. А порівняно з минулим роком зарплата штатного робітника аж ніяк не збільшилася — навпаки, скоротилася на 7,2%. І тепер середня зарплатня в Україні становить 6008 грн. Чи забезпечує ця сума гідне життя, питання риторичне.

В РЕЙТИНГАХ НАЙБІДНИШИХ

Висновки зарубіжних досліджень теж не розділяють гордість уряду щодо поліпшення життя українців.

За версією видання Bloomberg, Україна залишається у рейтингу найбільш бідних країн світу, посівши в ТОП-10 сьоме місце. Потішити власне самолюбство можна хіба тим, що Bloomberg визнав Грецію,

Туреччину та Іспанію ще біднішими за нас. Видання вираховує «індекс злиднів» у країнах, підсумовуючи прогнози щодо темпів інфляції і безробіття. Рівень зарплатні в ньому не вказується. Саме тому Україна опинилася у такому не найбільш ганебному товаристві.

Проте експерти вказують на значно неприємніші для нашої країни рейтинги, які наочно доводять, що навіть підвищення зарплатня залишається найнижчою у Європі.

За словами Віталія Дудіна, до свого зростання українська мінімалка відповідала рівню Центральноафриканської Республіки.

Він констатував, що, за даними рейтингу Doing business-2017, який готувався Світовим банком торік, мінімальна оплата праці некваліфікованого робітника (оцінюється вище, ніж індикатор мінімальної зарплатні) в Україні становила 84 долари. В Німеччині така сама праця оцінюється у 1870 доларів, у Норвегії — 3582 долари.

«Середній показник рівня оплати некваліфікованої праці в Європі — 1000 доларів на місяць. Тобто українська зарплатня відрізняється від європейської більш ніж у 10 разів», — додав експерт.

Своєю чергою Олексій Дорошенко нагадав, що Міжнародна організація праці, яка посилається на офіційні статистичні органи країн, визнала: заробітна плата українця у 2015 році більше ніж учетверо була нижчою, ніж у китайця. І це попри те, що МОП у своїх дослідженнях враховує усі виплати робітникам, тобто не тільки зарплатню, а й надбавки та премії.

«Китаєць у 2015 році в середньому заробляв 20330 грн на місяць, тоді як українець — 4195 грн», — додав він.

На думку експерта, китайське диво стало можливим завдяки наявності чіткого економічного плану та системи, яка працює на результат. В Україні ж, на жаль, немає навіть бачення, куди рухатися.

«Зруйнувавши стару систему і не збудувавши нову, ми застрягли десь посередині, і нас бовтає у різні боки. І ось рік тому стало зрозуміло, що Україна знову взялася використовувати елементи із найгіршого, що в нас було. І наразі ми не розуміємо, до якої позначки повернеться це погане старе», — додав Дорошенко.

ШУКАТИ ВИХІД

В економіці все пов'язане, тому збільшення доходів нереальне без економічного підйому.

За словами Олега Устенка, добробут населення може поліпшитися лише тоді, коли економічне зростання буде не на рівні 1-2%, а понад 5%.

«Проте це можливо лише за умови зміни моделі розвитку української економіки, яка нині тримається на старих, архаїчних підвалинах: 50% нашого ВВП відбувається за рахунок експорту товарів із низьким рівнем доданої вартості. Тому просто за рахунок адміністративних засобів, навіть якщо мінімальну зарплатню підвищити до 5000 грн, рівень доходів не зросте», — підкреслив експерт.

На його думку, потрібні рішучі дії, які б активізували інвестиційну компоненту.

«Активності інвесторів сприятиме успішна боротьба з корупцією, усунення адміністративних бар'єрів для ведення бізнесу, активна демонополізація і деолігархізація економіки», — додав Устенко.

Своєю чергою Віталій Дудін вважає, що дешева робоча сила є вагомим чинником для багатьох іноземців, які замислюються про перенесення власних підприємств до України.

«Щоправда, навіть якщо кількість робочих місць збільшиться, рівень доходів може залишитися таким самим низьким. У кращому випадку ми зможемо дорівнятися до найбільш бідних країн Євросоюзу (Польщі, Угорщини, Румунії) та до їх соціальних стандартів», — вважає він.

А Олексій Дорошенко уточнює, що іноземні інвестори переважно виявляють інтерес до Західної України, оскільки вважають, що мешканці цього регіону з огляду на історичні обставини є ментально ближчими до європейців.

Аріна МАРТОВА

НИНІ, НАВІТЬ З УРАХУВАННЯМ СУБСИДІЙ, ЛЕВОВА ЧАСТКА ДОХОДІВ ВИТРАЧАЄТЬСЯ НА ПРОДУКТИ ТА КОМУНАЛКУ. НА ВСЕ ІНШЕ КОШТІВ МАЙЖЕ НЕ ЗАЛИШАЄТЬСЯ

мінімалки до 3200 грн було спробою послабити удар по найвразливіших верствах населення, які жили на мінімальні доходи.

«Сьогодні мінімальна зарплатня фактично відповідає прожитковому кошику, вартість якого теж становить близько 3200 грн. Однак вважати це за серйозне досягнення я б не став», — констатував він у коментарі «ВВ».

На думку провідного експерта Центру соціальних і трудових досліджень Віталія Дудіна, на підвищення мінімалки Кабмін пішов і задля забезпечення власної безпеки.

«Зарплатня у 1600 грн залишала мільйони громадян за межею виживання. Якби не відбулося підвищення до 3200 грн, ризик того, що ці люди вийдуть на страйки, збільшувався в рази. Проте й такі доходи не змінили якісно рівень життя українців. Більшість із них як зводили кінці з кінцями, так і зводять», — розповів він у коментарі «ВВ».

За словами директора Української асоціації постачальників

III квартал 2016 року, 46% свого доходу українці витрачали на продукти харчування. Сплата комунальних послуг у структурі витрат становить близько 10%, адже наразі понад 7 млн домогосподарств отримують субсидії.

«Однак нині, навіть з урахуванням субсидій, лівова частка доходів витрачається на продукти та комуналку. На все інше коштів майже не залишається. Хоча з офіційної точки зору зарплатня на рівні 3200 грн має покривати необхідні витрати», — додав Олексій Дорошенко.

ДОХОДИ З'ІЛА ІНФЛЯЦІЯ

Зазвичай офіційна точка зору далека від українських реалій. Олег Устенко вважає, що після підвищення мінімальної зарплатні рівень доходів українців насправді впав.

«Споживча інфляція протягом 2014–2016 років спровокувала зростання цін більше ніж удвічі. Відповідно, добробут українців не міг

ЗА ДАНИМИ РЕЙТИНГУ DOING BUSINESS-2017, ЯКИЙ ГОТУВАВСЯ СВІТОВИМ БАНКОМ, ТОРІК МІНІМАЛЬНА ОПЛАТА ПРАЦІ НЕКВАЛІФІКОВАНОГО РОБІТНИКА В УКРАЇНІ СТАНОВИЛА 84 ДОЛАРИ. В НІМЕЧЧИНІ НЕКВАЛІФІКОВАНИЙ ПРАЦІВНИК ОТРИМУЄ 1870 ДОЛАРИВ, У НОРВЕГІЇ — 3582 ДОЛАРИ

«Моя країна — суцільна руїна» — ці рядки з пісні Кузьми Скрябіна спадають на думку, коли пересуваєшся українськими дорогами. Автошляхи, де не залишилось живого місця від вибоїн, асфальт, що сходиться разом зі снігом, є кричущим виявом неповаги з боку влади до своїх громадян. Не дивно, що за рейтингом Всесвітнього економічного форуму Україна увійшла до п'ятірки країн світу із найзанедбанішими трасами. Гірші, ніж у нас, дороги лише в Демократичній Республіці Конго, Мадагаскарі та Парагваї.

НА РЕМОНТ УСІХ ДОРІГ ЗНАДОБИТЬСЯ 100 РОКІВ

Голова уряду Володимир Гройсман не раз заявляв, що 2017 року в Україні розпочнеться «масштабне будівництво доріг на державному рівні». Урядовці пафосно обіцяли виділити на розвиток дорожнього господарства рекордну суму — 35 млрд грн. Та чим ближче час, коли треба ремонтувати шляхи, тим менше в словах чиновників оптимізму.

Так, міністр інфраструктури Володимир Омелян недавно сказав: «Я був би щасливий, якби ті 35 млрд грн були. Але реальна сума на утримання доріг, на яку ми розраховуємо, — в діапазоні 15–20 млрд грн цього року».

Отже, звідки планують брати гроші на дорожні роботи? У бюджеті-2017 на дорожній фонд закладено 14 млрд грн.

«Із них 7 млрд грн підуть на обслуговування кредитів, які держава раніше брала на реконструкцію автошляхів у ЄБРР та Європейському інвестиційному банку. Ми й досі роз-

можливість отримати 15 млрд грн від Нацбанку.

«Якщо регулятор погодиться, то загалом грошей вистачить на ремонт 2 тис. км — це трохи більше як 1% від автодорожньої мережі. Також можна буде полатити десь 80 мостів. Хоча в аварійному стані наразі перебувають 4 тисячі мостів із 17 тисяч, які є в Україні. Тобто ця сума нітрохи не відповідає тому фронту робіт, яких потребує Україна», — вважає Олександр Кава.

Окрім того, урядовці акцентують, що на місцях дороги мають будувати за рахунок надходжень від так званого митного експерименту. Його суть полягає в тому, що 50% надпланових доходів митниць мають спрямовувати до спеціальних дорожніх фондів. Цей експеримент стартував 2015 року в Одеській, Волинській, Львівській та Чернівецькій областях, а цього року його планують поширити й в інших регіонах. Відомо, що за два роки завдяки цьому вдалося зібрати 2,8 млрд грн. У контексті будівництва доріг це мізерні кошти.

ЧОРНА ДІРА українського бездоріжжя

ефективному розподіленні та корупційній складовій.

«Близько 40% грошей, які виділяються на дороги, з'їдає корупція, ще 30% витрачаються «на вітер», бо в Україні порушуються технології будівництва та обслуговування доріг», — зазначає директор консалтингової компанії William invest Віктор Медвідь.

За його словами, наразі органи, які мають контролювати якість виконання дорожніх робіт, працюють неефективно. Експерт вважає, що функції контролю за доцільністю ви-

«У 2014 році за рахунок акцизного збору до спецфонду «Укравтодору» надійшло десь 8 млрд грн. Потім були внесені зміни до Бюджетного кодексу, і такі відрахування почали надходити не до спеціального, а до загального бюджетного фонду, — каже він. — У 2015 році в «Укравтодорі» заявляли, що, враховуючи кількість палива, яке реалізується в Україні, від акцизного збору можна отримувати близько 40 млрд грн щороку. В 2015 році на дороги з бюджету виділили близько 20 млрд грн, з яких 17 млрд, до слова, пішли на обслуговування боргів. Але це — не всі надходження від акцизного збору. Де інші гроші — незрозуміло. Виходить, що водіїв зобов'язали сплачувати додатковий податок, але ці кошти розчиняються у загальному котлі, а дороги фінансуються за залишковим принципом. Є надія, що цей податок акумулюватиметься у Дорожному фонді, який планують створити восени цього року».

Віктор Медвідь вважає, що наповнювати Дорожній фонд слід за рахунок споживачів, які використовують шляхи з комерційною метою.

«Йдеться про транзит, а також вантажні перевезення. Важкі фури вбивають наші шляхи. Наприклад, чи не в кожній області є великий агропромисловий холдинг, автопарк якого містить 40-тонні комбайни. Підприємство заробляє чималі гроші для свого власника, розбиваючи дороги, ремонт яких має фінансуватися з місцевого бюджету. І місцевий

«Легкові авто зможуть проїжджати їх без зупинки, а вантажні повинні сплачувати амортизаційний збір залежно від ваги. Інвестувати в ці системи мала б держава, і вони б окупилися за кілька років. Про це в Україні говорять давно, але віз і нині там — наразі в Україні немає жодного такого комплексу».

До слова, у Мінінфраструктури обіцяють, що з наступного року відбудеться децентралізація «Укравтодору». У рамках цієї реформи дороги місцевого значення планують передати на баланс обласним державним адміністраціям. Тобто планується, що «Укравтодор» відповідатиме лише за шляхи державного значення.

Експерт громадської компанії «Європатруль» В'ячеслав Коновалов нагадує: про децентралізацію «Укравтодору» в Україні говорять із 2012 року, але далі розмов справа не просунулася.

«Суть цього процесу зводиться до того, що чиновники з центру хочуть передати на місця повністю розбиті дороги, щоб урешті сказати: ми тут ні до чого. Але в обласних адміністраціях їх не спішать приймати, кажуть: спочатку відремонтуйте. Так і ходять по колу», — зауважує експерт.

А Віктор Медвідь вважає, що децентралізація «Укравтодору», зокрема, спричинить зростання вартості дорожніх робіт, через що вони стануть недоступними для обласних адміністрацій.

ЦЬОГО РОКУ ГРОШЕЙ ВИСТАЧИТЬ НА РЕМОНТ 2 ТИС. КМ — ЦЕ ТРОХИ БІЛЬШЕ ЯК 1% ВІД МЕРЕЖІ АВТОШЛЯХІВ. ПРИ ТОМУ, ЩО 97% ДОРОЖНЬОГО ПОКРИТТЯ В УКРАЇНІ ЗНОШЕНЕ І ПОТРЕБУЄ РЕМОНТУ

плачуємося за дороги, збудовані до Євро-2012, а також за трасу міжнародного сполучення Київ — Чоп, реконструкція якої почалася ще 2004 року», — зазначив у коментарі «ВВ» експерт у сфері транспорту та інфраструктури Олександр Кава.

Тобто з коштів, передбачених бюджетом, на дорожні роботи залишається 7 млрд грн.

«Близько 3 млрд грн в «Укравтодорі» планують спрямувати на зимове та літнє утримання доріг, зокрема на ямковий ремонт. На поточний, капітальний ремонт та реконструкцію шляхів піде лише 4 млрд грн. Загалом за ці гроші можна буде залатати ямки на 30 тис. км доріг і відремонтувати десь 730 км трас», — каже Кава.

Однак це — крапля в морі, враховуючи те, що держава в особі «Укравтодору» наразі має відповідати за мережу із 170 тис. км доріг, з яких 120 тис. км — місцевого значення і 50 тис. км — державного (є ще муніципальні шляхи: дорожня мережа навколо населених пунктів, яка перебуває на балансі місцевих бюджетів). Тим часом експерти визнають, що 97% дорожнього покриття в Україні зношене і потребує ремонту.

Щодо інших, позабюджетних статей фінансування дорожнього фонду, то вони є незахищеними. Наприклад, нині обговорюється

Олександр Кава вважає, що транспортна інфраструктура України перебуває у плачевному стані через хронічне недофінансування.

«Якщо такими темпами, як сьогодні, виділяти гроші на дороги, то для капітального ремонту всього дорожнього покриття знадобиться 100 років. А враховуючи те, що строк експлуатації автошляху в середньому становить 10–15 років, то за такого фінансування неможливо говорити навіть про збереження дорожньої мережі в нинішньому стані. Для порівняння: уряд Польщі на дороги державного значення — 19 тис. км — виділяє суму, еквівалентну близько 150 млрд грн. У Німеччині з федерального бюджету щорічно на транспортну інфраструктуру виділяється сума, еквівалентна 530 млрд грн», — акцентує Кава.

До речі, за словами очільника Міністерства інфраструктури Омеляна, для відновлення дорожнього сектора України і приведення його до європейських норм необхідно спрямовувати щонайменше 50 млрд грн протягом п'яти років.

ДЕ ВЗЯТИ КОШТИ НА АВТОШЛЯХІ?

Однак експерти сходяться на думці: справа не лише в нестачі коштів на будівництво доріг, а й у не-

користання коштів, виділених на дороги, мають бути покладені на страхові компанії.

«Тобто потрібно страхувати договори між виконавцями і замовниками дорожніх робіт на предмет виконання гарантійних зобов'язань. Страхова компанія контролюватиме, щоб тендер відбувся чесно, дорогу збудували вчасно, із дотриманням необхідних норм. Страховики будуть зацікавлені у прозорості всіх процесів, бо інакше їм доведеться виплачувати страхове відшкодування. Тоді

як чиновники, долучені до цього процесу, переймаються лише тим, щоб отримати хабар», — каже Медвідь.

Аналітик громадської організації «Публічний аудит» Володимир Гарчинський звертає увагу: на дорожнє господарство має йти акцизний збір, який закладений у вартість бензину та дизельного палива. Проте куди тепер витрачаються ці кошти — невідомо.

БЛИЗЬКО 40% ГРОШЕЙ, ЯКІ ВИДІЛЯЮТЬСЯ НА ДОРОГИ, З'ІДАЄ КОРУПЦІЯ, ЩЕ 30% ВИТРАЧАЮТЬСЯ «НА ВІТЕР», БО В УКРАЇНІ ПОРУШУЮТЬСЯ ТЕХНОЛОГІЇ БУДІВНИЦТВА ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ ДОРІГ

владі доводиться випрошувати в бізнесмена кошти, а той удає поблажку, погоджуючись відремонтувати частину траси біля свого підприємства. Тобто сама система дорожнього будівництва в Україні є деструкційною», — наголошує Медвідь.

За його словами, на межі області для вантажівок мають бути встановлені інфраструктурні комплекси, обладнані електронними вагами.

«Будь-який матеріал для будівництва доріг, так само як ремонтну техніку, ефективніше закупати оптом, через державні компанії. Децентралізація призведе до подальшої деградації дорожньо-транспортної системи України. Без потужної основи тут нічого не вийде», — впевнений він.

Вікторія ЧАЙКА

(Окончание. Начало на стр. 1)

Однако недооценивать оппонента все же не стоит. Тем более что РФ привлекла в качестве своей защиты британского адвоката Самуэля Вордсворта, который и ранее представлял российские интересы в международных судах и по праву может считаться звездой юриспруденции.

По словам профессора Киевского национального лингвистического университета, доктора юридических наук Александра Мережко, российская сторона, чтобы доказать, что у Суда нет юрисдикции по Конвенции о борьбе с финансированием терроризма, сделала акцент на том, что, согласно определению теракта в этом документе, необходимо доказать «намерение» (умысел) посеять страх среди гражданского населения.

«Тем самым Вордсворт предлагает субъективный подход к такому «намерению», что доказать практически невозможно. Поэтому Украине следовало бы больше сконцентрироваться в доказательной части на конкретных результатах. То есть намерения террористов следует толковать объективно, исходя из результатов теракта, а не субъективно,

ГААГА: ДЕЛО СО МНОГИМИ НЕИЗВЕСТНЫМИ

По словам Александр Мережко, британский адвокат утверждал, что одного факта использования российского «Бука» недостаточно. Необходимо, дескать, еще доказать, что террористы руководствовались намерением вызвать страх у гражданского населения.

инстанцией. И до обращения в него участникам процесса необходимо предпринять все возможные меры, начиная от переговоров, оканчивая инициацией арбитража. Россия же пыталась доказать, что Киев этого не сделал.

РЕШЕНИЕ В СТАДИИ ОЖИДАНИЯ

Эксперты уверены, что если Международный суд ООН примет решение о переходе к следующей стадии — рассмотрению дела по сути, окончательного вердикта следует ожидать не ранее чем через 3–5 лет.

Более того, к этой стадии разбираательства придется готовиться более чем серьезно. Ведь доказать как факт терроризма, так и его финансирование будет сложно.

Антон Кориневич считает, что могут возникнуть проблемы со сбором подтверждений дискриминации по национальному признаку в аннексированном Крыму.

«Естественно, Россия представит свои доказательства процветания крымских татар и украинцев, их активного участия в политической жизни на полуострове и пр. Нам же будут нужны конкретные факты, возможно, даже не прямые доводы, учитывая ограниченный доступ Украины к Крыму», — пояснил он.

Александр Мережко в свою очередь напомнил, что в подобных процессах факты, к сожалению, не всегда играют решающую роль.

«Ницше говорил: фактов нет, а есть интерпретации. По сути, судебный процесс является борьбой интерпретаций и аргументаций. Победит тот, кто окажется сильнее и логичнее в своей аргументации», — подчеркнул он.

Примечательно, что Россия уже в ходе слушаний заявила о готовности выполнить любое решение Международного суда. Антон Кориневич сказал, что, вероятнее всего, так и будет. Ведь в противном случае РФ не только получит ужесточение санкций, но станет настоящим изгоем. Однако есть один нюанс: решения Суда обеспечивает Совет безопасности ООН, постоянным членом которого является Россия. Поэтому решение-то РФ выполнить согласится, но вот в каком объеме — большой вопрос.

Пока же Украина ожидает, что Международный суд примет в отношении России решение о временных предупредительных мерах: РФ должна прекратить на Донбассе финансирование террористов, а в Крыму — дискриминацию украинцев и крымских татар, уважать право на образование на родном языке и признать законность Меджлиса.

Оба эксперта склоняются к мнению, что Суд скорее примет компромиссное решение, удовлетворив лишь несколько требований нашей страны, как, например, восстановление легитимности Меджлиса, прекращение преследования по национальному признаку и пр. Но даже если Россию обяжут покончить с финансированием «ДНР-ЛНР», как это можно будет проконтролировать?

Однако раз мы уж взялись за это дело, — нужно бороться до конца, а также обращаться в другие международные судебные инстанции.

Алена ПОТАЕВА

ЕСЛИ МЕЖДУНАРОДНЫЙ СУД ООН ПРИМЕТ РЕШЕНИЕ О ПЕРЕХОДЕ К СЛЕДУЮЩЕЙ СТАДИИ — РАССМОТРЕНИЮ ДЕЛА ПО СУТИ, ОКОНЧАТЕЛЬНОГО ВЕРДИКТА СЛЕДУЕТ ОЖИДАТЬ НЕ РАНЕЕ ЧЕМ ЧЕРЕЗ 3–5 ЛЕТ

исходя из содержания сознания террористов», — уточнил эксперт в комментарии «ВВ».

Ярким примером следования избранной линии является парирование российской стороны на доказательство Украины относительно причастности РФ к уничтожению малайзийского «Боинга» в июле 2014-го. Дескать, в указанных фактах не были представлено, что террористы замышляли сбивать именно гражданский самолет.

«Нужно доказать, что «Бук» поставляется именно для атаки на гражданский самолет. Но Украина утверждает лишь, что он был поставлен из России, и ничего больше», — указал Вордсворт.

«Такая логика Вордсворта абсурдна, ведь в таком случае даже нападение на Всемирный торговый центр 11 сентября 2001 года можно не объявлять терактом. Оттого-то и важен результат преступных действий террористов, а не их намерения», — подчеркнул эксперт.

ЛУЧШАЯ ЗАЩИТА — НАПАДЕНИЕ

По словам Антона Кориневича, в ходе слушаний российская сторона всячески старалась убедить присутствующих в том, что рассматриваемое дело не относится к юрисдикции данного органа в Гааге. Эксперт рассказал, что Международный суд ООН, по сути, является финишной

Впрочем, российскую ложь быстро опровергли: украинский МИД обязался передать в Суд не менее 40 дипломатических нот с начала российской агрессии, в которых выдвигались претензии Кремлю.

Однако Вордсворт не сдавался и пустил в ход одну из «козырных карт» в своей колоде аргументов, напомнив, что Украина торгует с «ДНР-ЛНР». Соответственно, также может финансировать террористов.

По мнению Александра Мережко, факт торговых отношений Украины с ОРДЛО, увы, может оказать влияние на решение Суда, в том числе об установлении первичной юрисдикции. Однако делать какие-либо прогнозы слишком рано.

ФАКТ ТОРГОВЫХ ОТНОШЕНИЙ УКРАИНЫ С ОРДЛО, УВЫ, МОЖЕТ ОКАЗАТЬ ВЛИЯНИЕ НА РЕШЕНИЕ СУДА, В ТОМ ЧИСЛЕ И ОБ УСТАНОВЛЕНИИ ПЕРВИЧНОЙ ЮРИСДИКЦИИ

«Реанимировать Будапештский меморандум уже невозможно»

Недееспособный и исчерпавший себя формат Минских переговоров заставил Украину спустя почти три года войны на востоке страны понять, что без участия США в процессе урегулирования конфликта не обойтись. Министр иностранных дел Павел Климкин, говоря о перезапуске отношений между подписантами Будапештского меморандума, подчеркнул: «Соединенные Штаты должны играть ключевую роль в переговорах по Донбассу и Крыму». Политолог, директор социологической службы «Украинский барометр» Виктор НЕБОЖЕНКО рассказал «ВВ» о возможности реанимации документа, а также заинтересованности США в украинском вопросе.

«Реанимировать Будапештский меморандум о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия нельзя. Россия, являясь государством — гарантом безопасности нашей страны, нарушила Меморандум. А в дипломатии любые соглашения, которые были сорваны по вине одной из сторон-подписантов, считаются недействительными. Это не бизнес, где сделка может расстроиться, но позже к ней

можно будет вернуться. В геополитике такого не бывает.

Также невозможно ожидать серьезного ремейка Будапештского меморандума по причине того, что разрушена система международных гарантий. К примеру, Турция и Греция наконец-то пришли к согласию и подписанию документа по острой для обеих стран теме — объединению Кипра. Франция и Великобритания взяли на себя гарантировать полномочность этого договора. Однако ни турки, ни гре-

ки им не доверились, напомнив, что ранее эти же государства гарантировали Украине безопасность согласно Будапештскому меморандуму, но фактически не выполнили своих обязательств. Так что институт гарантий, который являлся основой мировой дипломатии, сейчас не работает. Никто никому не верит.

США не желают дистанцироваться от решения украинского вопроса, более того, Штаты никогда еще не подходили в своих интересах настолько близко к Киеву, как сейчас. В лице Украины Соединенные Штаты получили пусть пока слабого, но последовательного стратегического союзника в противостоянии с Россией.

Однако США никогда не будут участвовать в переговорах, каким бы ни был их формат. Они могут на них присутствовать лишь в качестве активного наблюдателя, но не подписанта. По большому счету, США сознательно

пропустили вперед Германию и Францию в процессе урегулирования конфликта. Ни Меркель, ни Олланду не удалась роль миротворцев. Соответственно, и Америке нет смысла заходить в безрезультатные и дискредитировавшие себя переговоры.

Активная поддержка со стороны США начнется лишь после чистки политического руководства нашей страны. Помогать тем, кто сейчас ворует, отказывается от реформ и имеет общие интересы с Путиным, бессмысленно. Трамп — бизнесмен. Сегодня он видит плохо организованную стройку под названием Украина, где уровень коррупции и воровства зашкаливает. Поэтому он начнет не с закрытия «стройки», а со смены менеджмента. Следовательно, чем больше США будут заинтересованы в Украине, тем меньше шансов у нынешней политической верхушки остаться при власти».

Совпадение интересов Кремля и основателя сайта Джулиана Ассанжа невероятно любопытно.

Разоблачительные материалы, опубликованные Wikileaks, представляют интерес сами по себе. ЦРУ, по всей видимости, еще не сталкивалось со столь значительной утечкой информации о собственной работе. На сайте Wikileaks опубликованы около 9 тысяч документов, рассказывающих о деятельности могущественного разведывательного ведомства. Это только первая порция, обещает интернет-платформа, единственным публичным представителем которой является австралиец Джулиан Ассанж.

Достоверность опубликованных документов, охватывающих период с 2013-го по 2016 годы, пока не подтверждена официально: ЦРУ и другие ведомства отказываются комментировать утечку.

РАЗОБЛАЧЕНИЯ ОТДЕЛЬНО ОТ РАЗОБЛАЧИТЕЛЯ

Но какими бы громкими и значимыми ни были разоблачения, часть истории заключается в действиях именно разоблачителя. Публикации утечек Wikileaks с определенного момента стали удивительным образом приносить пользу прежде всего одному международному игроку — России. Таких совпадений так много и они столь ярко бросаются в глаза, что сегодня не одна только авторитетная газета Guardian пишет о Джулиане Ассанже как об агенте Кремля.

Wikileaks и Кремль все ближе друг к другу

С тех пор тон высказываний Ассанжа изменился: его взгляды начали регулярно совпадать с точкой зрения российских властей. Он занял пророссийскую позицию по Украине, поддерживал выход Великобритании из Евросоюза, критиковал НАТО и нарушения прав человека в США. Одновременно основатель Wikileaks практически перестал разоблачать Кремль.

«Когда я присоединился к Ассанжу в 2007 году, у нас были высокие нравственные цели — улучшить мир и придать огласке преступления, о которых должна знать общественность», — сказал в недавнем интервью газете Welt am Sonntag Даниэль Домшайт-Берг, работавший в Wikileaks до 2010

тов, из которых стало ясно, что Клинтон сговорилась со многими представителями партии с целью обойти внутривнутрипартийного конкурента Берни Сандерса, стоила ей победы в гонке с кремлевским фаворитом, республиканцем Дональдом Трампом.

И хотя нет прямых свидетельств, указывающих на то, что переписка демократов попала к Ассанжу через российские спецслужбы, выбор времени публикации и тематика служат российским интересам. Эта череда совпадений должна насторожить тех, кто до сих пор воспринимает Wikileaks как наднациональную платформу, работающую «на защиту прав человека», о чем когда-то мечтал Ассанж.

Военная штаб-квартира — это еще не Европа

Обсуждаемый оборонительный союз будет иметь смысл, только если он будет частью всеобъемлющей реформы принципов работы ЕС.

Есть два варианта интерпретации дебатов об общей европейской политике обороны и безопасности. Давайте начнем с оптимистичного.

Все происходит следующим образом: учитывая кризисы, разразившиеся на внешних границах ЕС, и политику обиженных европейских соседей — России и Турции, лидеры Союза признают серьезность ситуации и принимают соответствующие контрмеры. В таком случае оборонительный союз станет, во-первых, отчетливым сигналом для сварливых соседей, во-вторых — средством контроля над такими проблемами, как миграционный кризис, и в-третьих, эффективным «клеем», который объединит европейское сообщество. Или, если говорить словами французского президента Франсуа Олланда, «сегодня мы можем возродить Европу через ее оборону».

Звучит обнадеживающе. Но есть и пессимистический взгляд на нынешние дебаты об общей штаб-квартире в Брюсселе, боевых группировках, борьбе с терроризмом и т.д. После шокирующего решения британцев о выходе из ЕС Брюссель, Берлин и Париж отчаянно ищут варианты ответа на «Брексит», бесполезно симулируя европейскую решимость и единство, поскольку для серьезной реорганизации, как, например, давно назревшей реформы валютного союза, не хватает, во-первых, денег, во-вторых, готовности к компромиссам государств-членов.

Поэтому предложения в сфере обороны и безопасности — это не более чем отчаянная попытка скрыть существенные различия между севером и югом, востоком и западом. Циничный современник сравнил бы эту ситуацию с разрушенным браком пары, которой больше нечего сказать, но, тем не

менее, она судорожно пытается спасти отношения рождением потомства.

Какое объяснение правильное? Вероятно, ни одно из них, потому что истина, как это часто бывает, посередине. Действительно, проблемы с безопасностью, с которыми столкнулся ЕС, можно решить только сообща. Но правда и то, что в дебатах по обороне речь идет о самом смысле существования Союза.

Самый большой риск таится в показных действиях: в символических решениях, которые не приносят результата и откладывают обсуждение реорганизации принципов работы ЕС на более поздний срок. Но эта реорганизация неизбежна, потому что предстоящие проблемы — от кризиса евро до миграционной политики и обороны — требуют изменения структуры ЕС. Другими словами, оборонный союз имеет смысл, только если он будет частью всеобъемлющей реформы принципов работы ЕС. В противном случае ему грозит судьба еврозоны: ни рыба ни мясо, и, к тому же, дорого обходится.

До сих пор не ясно, понимают ли европейские политики всю серьезность ситуации. Из Брюсселя и столиц ЕС поступают довольно смешанные сигналы. С одной стороны, на специальном саммите в Риме в конце марта запланировано обсуждение предстоящих преобразований. С другой стороны, участники ведут себя так, будто у них очень много времени. Согласно изначальным заявлениям, процесс разработки должен был длиться до конца года, но теперь часто упоминается 2019 год. На этот раз европейским мельницам следует работать быстрее.

Михаэль ЛАЧИНСКИ,
Die Presse, Австрия

ВЗГЛЯДЫ АССАНЖА СТАЛИ РЕГУЛЯРНО СОВПАДАТЬ С ТОЧКОЙ ЗРЕНИЯ РОССИЙСКИХ ВЛАСТЕЙ. ОН ЗНЯЛ ПРОРОССИЙСКУЮ ПОЗИЦИЮ ПО УКРАИНЕ, ПОДДЕРЖИВАЛ ВЫХОД ВЕЛИКОБРИТАНИИ ИЗ ЕВРОСОЮЗА, КРИТИКОВАЛ НАТО И НАРУШЕНИЯ ПРАВ ЧЕЛОВЕКА В США. ОСНОВАТЕЛЬ WIKILEAKS ПРАКТИЧЕСКИ ПЕРЕСТАЛ РАЗОБЛАЧАТЬ КРЕМЛЬ

Wikileaks, начав сбор и публикацию секретной информации еще в 2006 году, обещала, что «нашей главной мишенью станут репрессивные режимы в Китае, России и Центральной Азии». В 2010 году австралиец, казалось, собирался сдержать слово. В интервью одной из российских газет он заявлял, что получил материалы, компрометирующие «Россию, ваше руководство и ваших бизнесменов», цитирует его The New York Times.

РАЗИТЕЛЬНАЯ ПЕРЕМЕНА

Но этого не произошло. Вскоре жизнь самого Ассанжа резко изменилась: он оказался изолированным от мира в двух комнатах маленького посольства Эквадора в Лондоне. Пожертвования на его счета заблокировали власти США, выдав ордер на его арест. Но к этому моменту у Ассанжа появился неожиданный помощник в Москве. За него стал публично вступаться российский президент Владимир Путин. В 2012 году Ассанж получил заказ на 12 авторских программ от российского госканала Russia Today и стал его частым гостем.

года. Он разошелся во взглядах с Ассанжем и считает, что в итоге платформа перешла к «односторонней конфронтации с США».

Изменились и мишени для атак Ассанжа: фокус сместился на цели, интересные прежде всего России. Например, Wikileaks стала публиковать утечки, дискредитировавшие США в вопросах договора о Трансатлантическом партнерстве, в котором Москва не участвовала. Как проанализировали журналисты The New York Times, другие утечки дискредитировали действия Саудовской Аравии и Турции в моменты повышенной напряженности в отношениях с Россией.

ВОЗВРАЩЕНИЕ WIKILEAKS: ВЫБОРЫ В США

Но по-настоящему Ассанж вернулся как крупный игрок в 2016 году, когда в критически важные моменты президентской гонки в США стал публиковать документы, компрометирующие только одного из кандидатов, — Хиллари Клинтон. К ней он, как и Кремль, относится крайне скептически. Возможно, именно утечка более 20 тысяч электронных писем демокра-

Кстати, документы о работе ЦРУ опубликованы в разгар конфликта между уже президентом Трампом и разведывательными службами США, возникшего в результате разногласий между ними по поводу роли Кремля в исходе последних президентских выборов.

«Думаю, что, скорее, иностранное государство стало источником этих документов, а не информатор из ЦРУ, которого замучила совесть», — сказал Джеймс Льюис, специалист по кибербезопасности из Центра стратегических и международных исследований в Вашингтоне.

Еще в последней утечке содержатся документы, свидетельствующие о том, что агенты ЦРУ работают во Франкфурте-на-Майне. Едва ли эта информация улучшит атмосферу запланированных на 14 марта переговоров между немецким канцлером Ангелой Меркель и Дональдом Трампом в Вашингтоне.

Михаил БУШУЕВ,
Deutsche Welle, Германия
(Материал печатается с сокращениями)

САМЫЙ БОЛЬШОЙ РИСК ТАИТСЯ В ПОКАЗНЫХ ДЕЙСТВИЯХ: В СИМВОЛИЧЕСКИХ РЕШЕНИЯХ, КОТОРЫЕ НЕ ПРИНОСЯТ РЕЗУЛЬТАТА И ОТКЛАДЫВАЮТ ОБСУЖДЕНИЕ РЕОРГАНИЗАЦИИ ПРИНЦИПОВ РАБОТЫ ЕС НА БОЛЕЕ ПОЗДНИЙ СРОК

Две недели назад отгремела церемония вручения «Оскар». Пожалуй, это был самый необычный кинопраздник в истории премии. И даже не потому, что при оглашении победителя в главной номинации допустили ошибку... Дело в самом победителе, уж очень сомнительном! Ведь без малейшего преувеличения можно сказать, что картина «Лунный свет» была самой слабой в номинации! Почему же киноакадемики решили назвать ее лучшей? В этом и попробуем разобраться.

Фильм рассказывает о судьбе Широна из афроамериканского гетто в Майами (маленький — Алекс Р. Хибберт, подросток — Эштон Сандерс, взрослый — Треванте Роудс).

Жизнь Широна сызмальства очень непроста: его мама принимает наркотики и практически не заботится о нем. Малыша взял под свою опеку драгдиллер Хуан (Махершала Али). В школе дети издеваются над главным героем, считая его гомосексуалистом. Хотя ребенок еще сам не понимает, к кому же его влечет — к девочкам или мальчикам.

В подростковом возрасте парнишку достают еще больше. И тут к Шиرونу начинает заигрывать его товарищ Кевин (подросток — Джаррелл Джером, взрослый — Андре Холланд). И, наверное, у них могли бы сложиться отношения, если бы не один инцидент. Самый главный забияка в школе, не зная о наклонностях Кевина, просит его побить Широна. Тинейджер, боясь, что и его раскроют, идет на поводу у заводилы и избивает главного героя. После этого Шиرون ввязывается в драку, в результате чего попадает в колонию для несовершеннолетних...

Далее нам показывают взрослого Широна. Он и сам стал драгдиллером... Вот, пожалуй, и все.

Говорить об игре трех актеров, воплотивших на экране образ Широна в разном возрасте, вообще нет смысла. Игры там и в помине нет. Складывается впечатление, что Алекс Р. Хибберт, Эштон Сандерс и Треванте Роудс

буквально отбывают наказание, снимаясь в этом неприглядном муви.

Махершала Али — неплохой актер. Вот только за что ему дали «золотую статуэтку» в номинации «Лучшая мужская роль второго плана», абсолютно непонятно. Али в кадре было мало, да и чего-то эдакого он не показал, хотя персонаж ему достался невероятно яркий.

Режиссером картины стал Барри Дженкинс. Мысль, которую постановщик хотел донести зрителю, была несколько размытой. Да и в целом-то драма у него получилась пустая. Мы ведь должны были всем сердцем сопереживать главному герою. На деле при просмотре этого оскароносного муви возникает только один вопрос: когда же конец?

«Лунный свет» — унылое, отвратительное и бездушное кино! Но за что

«ЛУННЫЙ СВЕТ» — главное недоразумение «Оскара»

грез» просто помешались на этом. Говорить о проблеме стало уже своеобразным трендом! Вот, к примеру, в новой экранизации «Красавицы и Чудовища» тоже ввели персонажа-гомосексуалиста. Не перебор ли?

На самом деле реальная трагедия Широна заключалась в том, что мать-наркоманка вовсе им не занималась. Женщина не воспитывала его, не

ставлена лента «Девушка из Дании», повествующая об истории первого человека, прошедшего через операцию по смене пола. Главную героиню картины Лили Эльбе также не воспринимало общество. Более того, ее считали психически нездоровой! И это была очень глубокая и содержательная драма, в отличие от «Лунного света»...

заветный «Оскар» достался именно ему. Почему?

Вспомните: в прошлом году Киноакадемия не выдвинула в номинанты чернокожих кинематографистов и заслужила обвинение в скрытом расизме. Так вот откуда ноги растут? Получается, что в угоду критиканам «золотую статуэтку» отдали абсолютно бездарной во всех планах картине?

«Судьбу не выбирают» — таков слоган ленты «Лунный свет». Но победителя «Оскара» выбирают! К слову, в прошлом году в самой главной номинации весьма неожиданно лидировал также очень сомнительный фильм под названием «В центре внимания», повествующий о журналистах-расследователях, которые выводили на чистую воду священников-педофилов. Посему просто хотелось бы обратиться к киноакадемикам: господа, помните, что кинематограф — это прежде всего искусство! Хватит следовать за трендами! Судить кино нужно не только умом, но и сердцем!

**В ПРОШЛОМ ГОДУ КИНОАКАДЕМИЯ НЕ ВЫДВИНУЛА
В НОМИНАНТЫ ЧЕРНОКОЖИХ КИНЕМАТОГРАФИСТОВ
И ЗАСЛУЖИЛА ОБВИНЕНИЕ В СКРЫТОМ РАСИЗМЕ.
ТАК ВОТ ОТКУДА НОГИ РАСТУТ?**

лента получила также «золотую статуэтку» в номинации «Лучший адаптированный сценарий»? Ведь трагедия Широна в фильме изображена вопиюще поверхностно. Да и сколько можно спекулировать на теме дискриминации по принципу сексуальной ориентации? Порой кажется, что режиссеры и сценаристы с «фабрики

объясняла основополагающие принципы. Вот на чем следовало бы сделать акцент. Но создателям фильма вовсе не хотелось копаться в этой теме. Посему они сосредоточились на сексуальной ориентации и самоидентичности. Впрочем, в прошлом году на том же «Оскаре» (хоть и не в главной номинации) была пред-

в номинацию «Лучший фильм» попали также картины: «Ла Ла Ленда», «Лев», «Любой ценой», «Манчестер у моря», «Ограды», «По соображениям совести», «Прибытие», «Скрытые фигуры». Каждая из этих лент была достойна «золотой статуэтки». «Лунный свет» изначально был чужеродным телом в этой компании, но, тем не менее,

Настоящий «Лев»

История индийского мальчика по имени Сару, который потерял маму, потрясла весь мир, но только не киноакадемиков. Увы, но фильм «Лев» пролетел во всех шести номинациях на «Оскар», в которых был представлен. Жаль, потому как это действительно очень искреннее и душевное кино.

В основу фильма «Лев» легла реальная история австралийского бизнесмена индийского происхождения Сару Брайерли, которую он изложил в автобиографии «Долгая дорога домой» в 2013 году.

В пятилетнем возрасте он потерялся в одной из индийских провинций, после чего попал

в приют. Родственников малыша какое-то время искали, но так и не нашли. Затем мальчика усыновила австралийская супружеская пара — Сью (Николь Кидман) и Джон Брайерли (Дэвид Уэнэм). Спустя двадцать пять лет Сару отправился на поиски своей биологической матери в Индию...

К слову, поначалу вовсе непонятно, почему фильм называется «Лев». И только в самом конце раскрывается этот секрет. Оказывается, главный герой в пять лет неправильно произносил свое имя, и зовут его не Сару, а Шеру, что в переводе с хинди означает «лев».

Маленького Сару сыграл восьмилетний Санни Павар. Интересно, что мальчик не только не снимался ранее в кино, но и вообще не понимал английского. Тем не менее продюсеры выбрали именно Санни из четырех тысяч

претендентов. И не прогадали: этот малыш может давать мастер-классы опытным актерам.

Во взрослого Сару перевоплотился Дев Патель, известный по картине «Миллионер из трущоб». Но он не был убедительным на все сто процентов.

Прекрасно сыграла Николь Кидман. Тема усыновления для этой актрисы близка как никому: много лет назад она вместе со своим тогдашним супругом Томом Крузом приняла в свою семью двоих детшек.

А еще неожиданно органично в эту историю вписалась Руни Мара, сыгравшая Люси — подругу главного героя.

Режиссерское кресло занял австралиец Гарт Дэвис. Несмотря на довольно-таки

скромный кинематографический опыт, постановщик смог грамотно рассказать зрителю невероятно трогательную историю.

Впрочем, в фильме есть и недочеты. К примеру, лента несколько затянута. Если первая часть очень динамичная, то во второй, образно говоря, не хватало скорости. А печаль-тоска главного героя размазывалась толстым слоем по экрану. Впрочем, после хеппи-энда все это как рукой сняло.

«Лев» — очень настоящее кино. Но самое главное, чрезвычайно полезное: к выходу картины в прокат была организована благотворительная кампания #LionHeart, в ходе которой удалось собрать более 250 тысяч долларов. Все средства пойдут на помощь бездомным детям в Индии.

**К ВЫХОДУ КАРТИНЫ В ПРОКАТ БЫЛА ОРГАНИЗОВАНА
БЛАГОТВОРИТЕЛЬНАЯ КАМПАНИЯ #LIONHEART, В ХОДЕ КОТОРОЙ
УДАЛОСЬ СОБРАТЬ БОЛЕЕ 250 ТЫСЯЧ ДОЛЛАРОВ.
ВСЕ СРЕДСТВА ПОЙДУТ НА ПОМОЩЬ БЕЗДОМНЫМ ДЕТЯМ В ИНДИИ**

Страницу подготовила Анна СПИВАК

<p>Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР</p> <p>Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.</p>	<p>Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26</p> <p>Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080</p>	<p>Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»</p> <p>Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua</p> <p>Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14</p>	<p>Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9</p> <p>Тираж 87 138 экз.</p> <p>Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.</p> <p>Подписной индекс: 23115</p>	<p>При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.</p> <p>Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.</p>
--	--	---	---	---

